

Underofficer eller Menig, og det er vel heller ikke den ærede Rigsdagsmands Mening, at en Skriver eller deslige skal tages af den værnepligtige Klasse, og i den Tid, han udfører disse Forretninger, staae paa Menigmands Lønning. Den Tjeneste, som skal præsteres under Ministeriet, maa være en frivillig Sag, den kan man ikke commandere den Værnepligtige til, medmindre man vil udsætte sig for, at Forretningerne blive tvungent Arbejde, og mindre heldigt besørgede. Arbejderen maa være sin Løn værd, enten Arbejdet udføres af en Værnepligtig eller ikke Værnepligtig, og af den Grund kan altsaa ingen Besparselse i Lønningen finde Sted. Hovedspørgsmaalet har den ærede Rigsdagsmand slet ikke berørt, nemlig hvorvidt det nærværende Personale er tilstrækkeligt til de forøgede Forretninger, eller om disse virkelig ere forøgede, ligesom han heller ikke har anvist nogen Maade, hvorpaa disse Forretninger kunne formindskes. Naar jeg kom til at sige, at enten man maa forhøje Lønnen for de nuværende under Ministeriet ansatte Embedsmænd, eller man maatte ansætte et større Antal, saa var det en Betragtning i Almindelighed, som man kan anvende paa enhver Embedsmand, hvadenten han hører til Militairetaten eller til de andre Grene af Bestyrelsen. Der er et vist Maal af Kræfter, som man kan forlange af en Embedsmand, og udover det troer jeg ikke, at man kan gaae; dette er sagt i Almindelighed, og uden nogen særlig Anvendelse paa de under Krigsministeriet ansatte; forresten troer jeg — det er muligt, jeg tager feil, thi jeg mangler de fornødne Data til at kunne paastaae det med Visshed —, at de under Krigsministeriet ansatte have fuldt saameget Arbejde, som de under de andre Ministerier; det er idetmindste afgjort, at de have fuldtop at bestille. Hvad navnlig de 4 Copister angaaer, saa kan den Vittring, som saldt fra mig, slet ikke have noget Hensyn til dem; Copisterne ere, jeg tør vel sige under alle Ministerier, saa optagne, at det efter min Formening er physisk umuligt at paalægge dem mere Arbejde, end de allerede have.

Spjort: Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at man maa være meget varsom med at nægte en Minister den Contoirhjælp,

som han anseer nødvendig; den Skade, man derved kan gjøre, kan komme til at gaae ud over den hele Administrationsgreen, naar Forretningerne enten blive forsinkede eller slet besørgede. Det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har gjort, at man skulde tage Udfkryvne og lade dem arbejde i Ministeriets Contoirer, troer jeg slet ikke passer med det Princip, som man i den senere Tid har anvendt i Regjerings-Contoirerne, idet man har skjelnet mellem Volontærer og Skrivere, og givet Skriverne en højere Løn, for derved at faae faste Skrivere, som ikke skulde avancere, hvorimod man har lønnet Volontairene ringere og givet dem Ret til Avancement. Man har anset det for nødvendigt at have faste Skrivere, netop fordi deres Routine var saa nødvendig. Der kan vistnok ikke heller være Nogen, som driver nogensomhelst Bedrift, der vilde gaae ind paa et saadant Forslag, at de Folk, han betjente sig af, kun skulde tjene i 16 Maanedes, hvorefter han skulde skaffe sig nye.

Forslaget vilde ogsaa fremkalde den store Ulempe, at de højere Betjente i Contoirerne maatte spille en stor Deel af deres Tid med at indøve og kontrollere disse nye Folk, der efterhaanden ansattes som Skrivere, og derved vilde man maaskee endog gjøre et større Antal af disse Betjente fornødent. Ja, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ryster paa Hovedet, men jeg tør vel tiltroe mig, som en gammel Contoircembedsmand, at kunne have en Mening om den Ting.

Tscherning: Ja, jeg stiller den ene gamle Contoircembedsmand op imod den anden; jeg har forsøgt mig i saamange vanskelige og forskelligartede Contoirer i saa mange Aar, at jeg godt veed, hvorledes man kan benytte nye Kræfter, uden at spille sin egen Tid. Jeg vilde ikke gjøre noget Forslag af den Art, naar jeg ikke holdt mig fuldt overbevist om, at jeg med Lethed selv kunde gennemføre det, og at enhver Anden kunde gennemføre det uden Vanskelighed, og det allermindst i Forretninger af den her omtalte Art, som hænge sammem med et Institut, hvorunder Forvaltningen er ind-